

дженні основного капіталу є наслідком її відставання за іншими вартісними показниками. Але трансакційні види діяльності є дуже специфічними стосовно споживання основного капіталу, яке в них нижче ніж в економіці в цілому. Аналіз інституціоналізованого трансакційного сектора свідчить про невисокий ступінь зрілості посттрансформаційної ринкової економіки в Україні.

Свідома розробка трансакційної політики в першу чергу необхідна для подолання диспропорцій у розвитку трансакційного сектора з метою скорочення надмірних трансакційних витрат, що перешкоджають розвитку деяких його важливих складових. У першу чергу трансакційна політика має стимулювати подальше зростання величин інституціоналізованого трансакційного сектора. Основними питаннями вже постають не стільки кількісні перетворення, що віддзеркалюються у структурі економіки, скільки якісні перетворення інституціоналізованого трансакційного сектора. У цьому знаходить відображення сучасний стан розвитку, на якому зараз знаходиться Україна – це етап європейської інтеграції, для якого якісні зміни взагалі стоять на першому місці.

Список використаних джерел

1. Кваснюк Б.Є. Національні рахунки як інструменти дослідження структури розвитку економіки / Б.Є. Кваснюк, А.Б. Беломесяцев // Вісник Інституту економічного прогнозування : наук.-практ. журн. – 2003. – С. 65–76.
2. Wallis J, North D. (1986). Measuring the transaction sector in the American economy, 1870–1970. *Long-term factors in American economic growth*. Chicago, 95–148.

Майорова Т.В.

д. е. н., професор,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана», м. Київ

ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДОЛОГІЇ ФУНКЦІОНАЛЬНОГО МОДЕЛЮВАННЯ (IDEFO) У ВИЗНАЧЕННІ СУТНОСТІ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНОГО МЕХАНІЗМУ

Парадигмальні зрушення, що відбуваються в теорії фінансів, загострюють необхідність дальших пошуків інноваційних методів досліджень, спрямованих на розвиток змісту фінансових дефіні-

цій. Серед таких методів особливе місце займає методологія функціонального моделювання IDEF0 [1], яка застосовується для створення моделей, що відображають структуру і функції системи, а також потоки інформації і матеріальних об'єктів, що зв'язують ці функції.

Методологія функціонального моделювання IDEF0 заснована на підході, розробленому Дугласом Т. Россом на початку 70-х років і отримала назву SADT (Structured Analysis & Design Technique – метод структурного аналізу і проектування) [2, 3]. Основу підходу і, як наслідок, методології IDEF0, становить графічна модель у вигляді функціонального блоку (прямокутника), при цьому кожна з чотирьох сторін функціонального блоку має своє значення: верхня «Управління» (Control); ліва «Вхід» (Input); права «Вихід» (Output); нижня «Механізм» (Mechanism) (рис. 1).

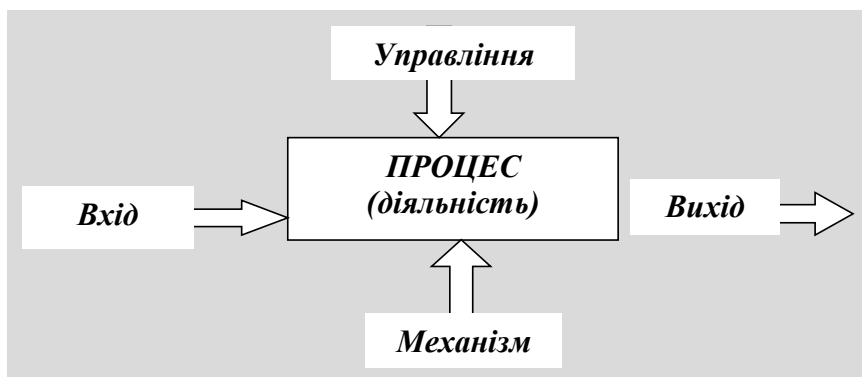

Рис. 1. Блок-схема процесу у відповідності до стандарту IDEF0

Джерело: Складено автором за: [1]

Якщо гіпотетично уявити, що фінансова (фінансово-кредитна) діяльність є процесом, то ми можемо її представити у вигляді такої ж функціональної моделі, де фінансово-кредитний механізм буде представлено об'єднанням двох складових «Управління» та «Механізму» (рис. 2).

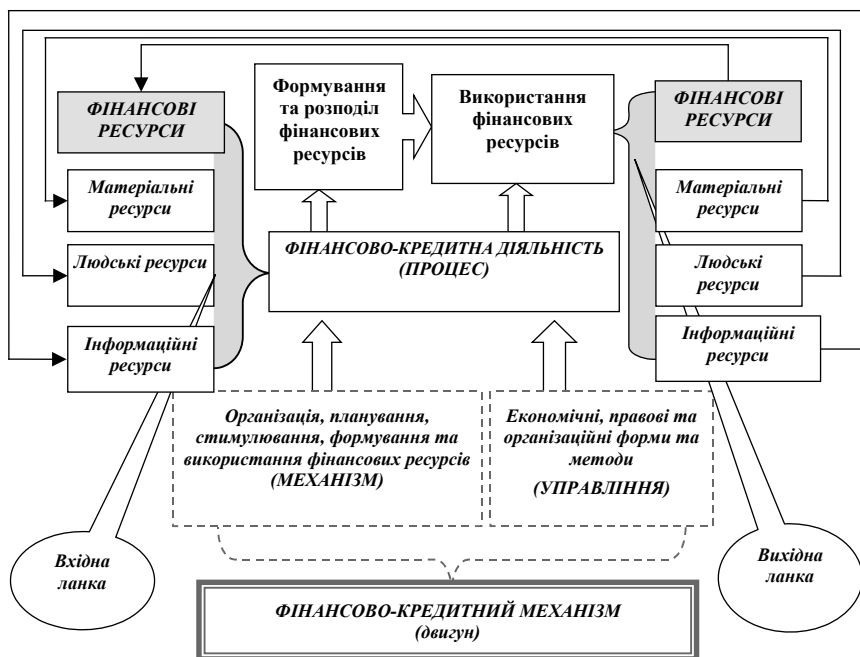

Рис. 2. Функціональна модель фінансово-кредитної діяльності (як процесу)

Важливим, у запропонованій нами моделі, є те, що фінансово-кредитна діяльність може здійснювати не лише за участі фінансових, але й матеріальних, людських та інформаційних ресурсів (вхідна ланка). Наприклад, важливу роль у фінансовій діяльності відіграють фінансові менеджери, матеріальна база чи інформаційне забезпечення. Вказані ресурси у взаємозв'язку між собою, дають можливість суб'єктам господарювання сформувати фінансові ресурси, а потім їх розподілити та знову використати у фінансово-господарській діяльності.

Вихідною ланкою фінансово-кредитної діяльності є створені (відновлені) основні засоби, інформація, робоча сила, спроможні принести підприємству фінансовий результат у вигляді чистого прибутку та інших власних джерел, які згодом знову направляються суб'єктами господарювання у виробництво. Таким чином, фінансово-кредитна діяльність, у складі виробничого процесу, також має циклічний характер.

Формування, розподіл і використання фінансових ресурсів, як на макро- так, і на мікрорівнях, може здійснюватися виключно за допомогою інструментів фінансово-кредитного механізму, які дозволяють реалізувати головну мету – перетворення усіх вхідних ресурсів у фінансові кошти. Отже, можемо стверджувати, що у функціональній моделі фінансово-кредитної діяльності фінансово-кредитний механізм виступає її двигуном.

Використання методології функціонального моделювання дозволило нам розкрити склад і структуру фінансово-кредитного механізму, а також виявити його головні характеристики [4]: а) безперервність у реалізації державної фінансово-кредитної політики у розширеному відтворенні суспільства; б) цілеспрямованість взаємодії фінансових органів державної влади із суб'єктами фінансових відносин; в) взаємна узгодженість нормативно-правової бази, інституціонального, організаційного та інформаційного забезпечення, методів і форм формування і розподілу фінансових ресурсів, фінансово-кредитних важелів та інструментів; г) системність у стимулюванні та регулюванні фінансово-кредитної діяльності на макро- та мікрорівнях; д) збалансованість у формуванні, розподілі та використанні фінансових ресурсів як на рівні держави, так і на рівні окремих суб'єктів господарювання; е) гнучкість в адаптації до змін зовнішньої та внутрішньої кон'юнктури ринку.

Список використаних джерел

1. Методология функционального моделирования IDEF0. Руководящий документ / [Електронний ресурс]. – Доступно з: <http://www.businessstudio.-com.ua/downloads/files/idef0rus.pdf>
2. Integration definition for function modeling (IDEF0). Draft Federal Information Processing Standards Publication 183, 1993 December 21.
3. Давид Марка, Клемент Мак Гоуэн. Методология структурного анализа и проектирования: Пер. с англ. – М., 1993. – 240 с.
4. Майорова Т. В. Фінансово-кредитний механізм активізації інвестиційного процесу в Україні : автореф. дис. ... д-ра. екон. наук : 08.00.08 / Майорова Тетяна Володимирівна ; ДВНЗ «Київ. нац. екон. ун-т ім. Вадима Гетьмана». – К., 2014. – 35 с.